

Drumul spre cer

Ploua. Casele marelui oraș păreau întunecate. Peste tot erau băltoace de apă. Oamenii se grăbeau spre casele lor. Era spre seară, se aprindeau deja primele lumini.

Un domn bătrân a trecut tocmai strada. Deodată a simțit cum cineva îl trage ușor de mânecă. Se întoarce și privește direct în ochii mari și plini de tristețe ai unei fetițe.

„Ce este micuța, ce dorești tu de la mine?”, întrebă prietenos domnul. El băgă mâna în buzunar, ca să scoată câțiva bănuți.

„Ah, domnule, puteți să-mi arătați drumul spre cer?”

„Ce dorești?” N-a auzit bine?

„Eu caut drumul spre cer”, repetă micuța, în timp ce-l privea plină de speranță.

„Copilă, de ce vrei să știi tu aceasta.”

„Când a murit tatăl meu, mi-a spus, că se duce în cer. Și eu am uitat drumul într-acolo. Tata a spus clar, că trebuie să găsesc drumul spre cer, căci acolo voi revedea pe mama și pe el.”

Pe moment i se părea omului, că strada aglomerată a unui oraș mare nu este chiar locul potrivit, pentru a vorbi despre asemenea lucruri. Dar a înțeles repede, că întrebarea nu era numai neobișnuită, ci și foarte importantă. Și deoarece îl cunoștea pe Domnul Isus ca Mântuitor al său și știa calea într-acolo, i s-a stârnit în inimă o mare milă, o afecțiune adâncă față de micuța orfană singuratică.

Omul a uitat cu totul împrejurimea. N-a mai ținut cont de timp. Cu bucurie arătă micuței drumul spre cer: „Domnul Isus este acest drum. El a venit din cer la noi. El a suferit și a murit pe cruce pentru tine și pentru mine. El a ispășit vina noastră. Fiecare, care crede în El, nu se va pierde, ci are viața veșnică și va fi la El pentru totdeauna.”

Micuța fetiță a privit neclintită pe acest domn străin. Deci acesta este drumul spre cer! O, cât de fericită a fost de această informație. A mulțumit și a plecat grăbită.

Omul stătea și se uita după ea. Pentru un moment a închis ochii și a încredințat pe micuța orfană bunului Păstor. El s-o ocrotească până la aceea zi, când nu va mai fi nici o despărțire.

Probabil mulți dintre micii cititori cunosc deja drumul spre cer. Este Domnul Isus. Să-l urmăm cu credincioșie. El a făcut nespuse de mult pentru noi. Să nu-i facem atunci zilnic bucurie, având o inimă mulțumitoare și ascultătoare?